

[Socialministeren]

ke bedsteforældres egentlige retsstilling i situationer, hvor kontakten til barnet ved død, separation eller skilsmisse forhindres af forældremyndighedens indehaver, ligger derfor uden for mit ressortområde, uden for de muligheder, jeg har som socialminister.

I de situationer, hvor det offentlige må træde til, fordi ingen af forældrene er i stand til at varetage deres opgaver, skal kommuner og amtskommuner vælge det bedst egnede opholdssted ud fra hensynet til barnet og så vidt muligt bestemme opholdsstedet i samarbejde med forældrene.

Kommuner og amtskommuner skal her lægge vægt på, at opholdsstedet giver de bedste betingelser for barnets trivsel og udvikling. I valget af opholdssted må således også tages hensyn til de krav til personlig omsorg, som må stilles efter barnets alder og modenhed.

Jeg må understrege, at der efter reglerne under Socialministeriets område ikke findes hindringer for, at børnene anbringes hos bedsteforældre eller andre nære familiemedlemmer. Vi har tværtimod for nylig præciseret i en vejledning om børns og unges døgnophold, at de anbringende myndigheder skal lade det indgå i deres overvejelser at vælge eventuel familie, f.eks. bedsteforældre, som opholdssted for barnet.

Kan barnet ikke få ophold hos familien, skal de anbringende myndigheder efter bistandsloven søge at sikre, at barnets forbindelse med hjemmet, herunder bedsteforældre og andre nære pårørende, holdes ved lige.

Omfanget af og formen for samværet må dog nødvendigvis altid afhænge af forholdene i de enkelte tilfælde, og det er barnets situation, som er den afgørende faktor. Jeg er enig i, at kontakten til bedsteforældre kan være en væsentlig støtte for barnet. Jeg synes også . . .

Formanden:

Taletiden er udløbet.

Glønborg (KRF):

Jeg takker for svaret. Jeg er helt klar over, at en del af det problemkompleks, som jeg har rejst her, hører under justitsministerens område, men jeg synes, det var rimeligt at begynde med socialministeren, fordi disse sager starter med behandling i det sociale system, og jeg er meget taknemlig for, at ministeren har ladet ud-

sende en præcisering af, at bedsteforældrene virkelig skal drages ind som en mulig ressource.

Jeg ved godt, at bedsteforældre ikke kan bruges i enhver situation, men må jeg opfatte det sådan, at det er i strid med reglerne, hvis en kommunal forvaltning har truffet dispositioner om anbringelse af et barn uden overhovedet at have kontaktet eksisterende bedsteforældre, hvis eksistens man er vidende om?

Socialministeren (Aase Olesen):

Ja, det følger jo af det, jeg sagde før, nemlig at der står i vejledningen, at man skal undersøge mulighederne for, at familie kan overtage børnene. Så det er et klart ja.

Men jeg behøver næppe at oplyse hr. Glønborg om, at jeg som socialminister ikke kan gribe ind i behandlingen af konkrete sager. Når jeg alligevel nævner det her, er det, fordi så mange mennesker henvender sig til Socialministeriet i håb om at få omgjort beslutninger truffet i det lokale system. Men jeg vil da gerne tilføje, at jeg ikke har fået forelagt eksempler af den karakter, som hr. Glønborg har nævnt her i dag.

Glønborg (KRF):

Jeg takker for det klare svar, og så regner jeg med en reaktion, hvis socialministeren får sådanne eksempler. Det var måske på grundlag af de oplysninger, der allerede foreligger for socialministeren, værd at undersøge effekten af den udsendte vejledning.

Vi har her i weekenden bemærket, at spørgsmålet er blevet yderligere aktualiseret, idet der netop er stiftet en forening af bedsteforældre til værn om deres børnebørn. Jeg vidste ikke, da jeg stillede spørgsmålet i forrige uge, at en sådan forening var på vej, men jeg tager det som en bekræftelse på, at det er et relevant problem, vi her har rejst.

Jytte Andersen (S):

Vi er enige i, at det er et relevant problem, og jeg har også forstået socialministerens besvarelse, som jo er ganske korrekt. Det er ikke socialministerens ressortområde, men jeg vil gerne spørge socialministeren, om dette kunne være en anledning til at henvende sig til justitsministeren med henblik på at få styrket børns retsstilling i henseende til også at have samvær og samkvem med bedsteforældre, hvilket jo burde